

פנינים יקרים

מתורת רבותינו הקדושים מביאלא

- ליקוטי אמרים ככתבם וכלשונם מספרי רבותינו הקדושים •

חג השבועות

החג יתנהג בקדושת היום הראויה, אלא יעצור בתוכו כל השפעת הקדושה שתלווהו ותסייעהו להמשיך בה אף למשך ימי החול הבאים לאחר החג. וכדבריו ממש כתב בסה"ק קדושת לוי ודרוש לפסחו: "ולכן גם חג השבועות נקרא עצרת בלשון המשנה, כי גם אז ביכולתם לעצור ולהקליט השפעת ה' בתוכם".

מבשר טוב, פרשת נשא תשס"ו

• וידבר משה - לברטוב •

התורה נותנת לאדם כח המעצור

מפני מה נקרא חג השבועות בלשון חז"ל עצרת, לרמוז בזה, כי בו ניתנה תורה לישראל, שהיא המעצור לגוף, ונותנת גבול לאדם לעמוד בעבודתו, ולבל ילך אחרי שרירות לבו, רק ללכת במצוותיו יתברך.

שבועות

• דברי בינה •

הכל מודים וכו', הדנה 'בעיני', הוא לשון בקשה ותפילה. וצריך כל אדם בעצרת, להתפלל להשם יתברך על זה, שיהיה לכם לכל צרכיכם, מה שצריך לכל איש ישראל, גם כל עניני צורך הגוף - אז הוא הזמן להתפלל על זה, להמשיך השפעה וכל טוב לעולם.

• דברי בינה •

שבועות טמון כוחם של כל הימים טובים

במשנה ור"ה מו: בעצרת על פירות האילן. ויוכל לרמוז, כי 'עצרת' הוא בבחינת 'פירות האילן', היינו כמו הפירות שהם גנוזים בכח האילן, ואחר כך יוצאין מכה אל הפועל בעת 'יצאת וגמר הפרי, כמו כן 'עצרת', הוא ה'אילן' מכל הימים טובים, והם נכללים וגנוזים בהעלם בכח העצרת. לפי שהמקור לכולן הוא הכל ענין מתן תורה, ואחר כך יוצא קדושת כל הימים טובים בעתם ובזמנם, והכל על ידי התורה שהוא המקור לכולם. וזה הוא הרמז בעצרת על פירות האילן, והבן הדברים.

עמוד קטז

• מבשר טוב •

כבר נתקשו הקדמונים, ביסוד מהות שם חג השבועות - 'חג העצרת', והלא לא נזכר בתורה שם עצרת רק בשמיני עצרת.

אמנם הביאור בזה, כפי ששמעתי משמו של מרן כ"ק אאמו"ר [החלקת יהושע] וצללה"ה, שהגיד פירוש מה שנקרא החג הזה "חג העצרת", שצריך מהחג הזה לעצור בעצמו לאגור ולאסוף מקדושתו על פני משך כל ימות השנה. ולא רק שבימי

שנקלזט בלבנו אור תורתנו הקד', ונזכה לחדש ולהוליד כל אחד ואחד מאתנו את חלקי התורה שקבלנו, מאז עמדנו בהר סיני. **ויקהי** ההתועדות בשמחות וגיל, ברנה ותפלה, ואהבה ואהבה וריעות, שמעלת התורה בחבורה, ויודו לה' ששם חלקינו בתורה. וכפרט בחורים, לומדי תורה כל השנה, ומסורים אליה יותר מאנשים סוחרים ועוסקים בהויות העולם הזה, להם – התורה היא כאילת אהבים ויעלת חן, שפרה חלקם, המה ישאו רנה ותפלה, לא ישבותו הבחורים ונערים מנגינתם זו האהוב להם, ויתאספו לשורר ולשמוח, לא יתפרדו וכו' ביום הקדוש הזה, בשמחה יאכלו, וישתו בריעות, ויברכו לשמו הגדול המושפיע בם כח ועצמה, והן ואהבה ושכל טוב בתורה ויראת שמים.

שבועות

• מבשר טוב •

ע"י קבלת התורה נהיו בניו להשי"ת **כל המלמד את בן חבירו תורה, כאילו ילדו** (סנהדרין יט.). ולכן משעת מתן תורה ואילך בנים אתם לה' אלקיכם, כי הקב"ה הוא המלמד תורה לעמו ישראל, וע"י לימוד התורה הקדושה, היא נחקקת בלבנו ומשפיעה על כל מהותינו.

שבועות תשמ"ח

• ארון עדות •

בשבועות הקריבו חמץ לרמו על הקרבת היצה"ר **בכח התורה** בכח שאמרתי הטעם למה נאמר בשתי הלחם של שבועות 'חמץ תאפינה',

• חלקת יהושע •

וקדשתם היום, לרמו שמהיום [והלאה] יקבל עליו לקדש עצמו, ולא ישגיח על העבר.

חלקת יהושע – יתרו

• דברי בינה •

ההכנה לקבלת התורה שלא להתגאות ולא להתרשל מעבודתו

אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. (שמות טו ט) ופירש רש"י ז"ל: 'לא פחות ולא יותר'. – זה גם כן בחינת הקדמה לתורה, שאמר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו עליו השלום, שיכניס בישראל שני דברים האלו: 'לא פחות ולא יותר'. היינו, שאל יחשוב האדם שהוא הגרוע והפחות שבישראל, ואין לו עוד תקוה חס ושלום לשוב אליו יתברך. כי זה עצת היצר, שיתרשל האדם לגמרי מעבודתו יתברך, וזה בחינת 'לא פחות'. וגם יכניס בתוכם בחינת 'לא יותר', שאם זוכה אדם לעשות איזה מצוה, לא יבוא מזה לידי גיאות והתנשאות חס ושלום, שזה בחינת 'לא יותר'. – את אלה הדברים תדבר אל בני ישראל, ותכניס בלבם כל אלו הדברים קודם קבלת התורה.

שבועות עמי סט

• וידבר משה – לברטוב •

בחג השבועות צריך לשמוח ולעורר זכות שנוכה לקבל התורה מחדש

ראוי באותו החג ביותר, להתוועד לומדי תורה, לשמוח ביום מתן תורתנו הקדושה, ולעורר זכות וכו' עמו הנבחר, כי גם היום יאיר עינינו בתורתנו, וכו', ויגלה לנו השי"ת חלקינו בתורתו הקדושה, וכו',

דהיינו, שאהבת ישראל הוא הכלל גדול שעל ידה יכול האדם לזכות לתורה הקדושה. שבזמנינו אי אפשר לזכות לקבל התורה – רק על ידי קיום ואהבת לרעך כמוך. שבועות, ד"ה ויחן

• תולדות אדם •

ויחן שם ישראל נגד ההר.

ופרש"י: כאיש אחד בלב אחד.

הכוונה הכוונה כאשר היה ביניהם אחדות כראוי ונעשו כולם כאיש אחד – ממילא היה בלב אחד, ששרתה שכינה ביניהם (שהוא) [שהוא] לבם והיותם של ישראל.

עמוד שמש

• חלקת יהושע •

ע"י אחדות מסלקים יצה"ר

ויחן שם ישראל נגד ההר, [כאיש אחד

בלב אחד]. על ידי אחדות, מסלקים

היצר, שנקרא הר.

יתרו עמי 56

• דבני בינה •

שמעתי בשם רבינו הקדוש מהר"י ז"ל

מקאזמיר, שאמר להרה"ק מהר"ש

הכהן ז"ל מראדאמסק שבא אליו על הג

השבועות, וקרא לו ואמר אליו כתיב "וירד

משה מן ההר אל העם", פירש רש"י ז"ל

מלמד שלא היה פונה לעסקיו כלל. ושאל: וכי

איזה עסקים היו לו למשה רבינו עליו

השלוש. אך הכוונה הוא שפנה עצמו מכל

עסקיו, ולא חש להעבדות שלו כלל לראות

שהוא שבאמת דבר תעוב למזבח 'כל המנחה אשר תקריבו לד' לא תעשה חמין'. אך ידוע שהמין רומז ליצה"ר, שלא נברא אלא בשביל שילחמו עמו, ויקבלו שכר. כדאיתא בזוהר הקדוש שעיקר ביאת הנשמה לעולם העבור הזה, שלא תיוון מנהמא דכיסופא, רק יגיע כפה תאכל, על ידי שתכבוש את היצה"ר ותמשכנו אל הקדושה.

ולתכלית זה נתן הקדוש ברוך הוא התורה לישראל, שתהיה להם לכלי זין נגד היצה"ר, כמאמרם ז"ל בראתי יצה"ר בראתי תורה תבלין. ולכן בהג שבועות, שהוא עת קבלת התורה, צוה הקדוש ברוך הוא להקריב חמין על מזבח ד', להורות שעיקר תכלית התורה הוא שיכניעו בה את היצה"ר, ויקרבוהו אל הקדושה, כדי שיקבלו שכר ולא יזונו מנהמא דכיסופא.

פרשת אמור עמי קל

• מבשר טוב •

בכל שנה מתחדש קבלת התורה

הנה מהות הג השבועות הוא כמו אנו

מזכירין בתפלת החג: "זמן מתן

תורתנו". לומר שאינו רק 'זכר' למתן תורה,

כמו בהזכרת ביציאת מצרים שהוא 'זכר

ליציאת מצרים', אלא 'זמן מתן תורתנו'

בהוה, שבכל שנה ושנה מתחדש קבלת

התורה.

שבועות עמי עמי כה

• חלקת יהושע •

אהבת ישראל תנאי לקבלת התורה

ענין 'כלל גדול' – לזכות על ידו 'בתורה'.

מצאתי, שהצדיק המאחד ישראל ומתקן מידותיהם נעשה אדם השלם, וזה שהזהירה לנו התורה הקדושה אצל ספירת העומר וספרתם לכם שימי הספירה הם תיקון המידות והכנה לקבלת התורה יכולים על ידי זה להיות כלים לקבלת התורה שכל אחד מוסר לחברו, ותלמידי רבי עקיבא עבדו כל אחד לעצמו לא מסרו כוח התורה והמידות של כל אחד לחברו, כי אין כבוד אלא תורה, והכוונה שלא נהגו כבוד זה בזה שעל ידי זה לא ניתקן המידות שלא מסרו כוח התורה אחד לחברו, והשוכח דבר אחד ממשנתו חייב מיתה, ומכל שכן באופן זה שהיה מניעה לקבלת התורה בשלימות, ובשביל זה נקנסה עליהם עונש כליה מיתה.

חובא בתורת הרבי ר' ירחמיאל

• ארון עדות •

תפילותיו של משה רבינו היו בחג השבועות

ואתחנן אל ה' בעת הוא לאמר. לכאורה תמיה שאומר 'בעת ההוא' ואינו מפרש באיזה זמן. ופירש רש"י ז"ל ידוע, ונראה על דרך הרמז, בע"ת ההוא לאמר – בגימטריה (עצרת, דהיינו) שבועות, זמן מתן תורה. ועל זה אומר "בעת ההוא" שכל תפילותיו היו בחג שבועות, כדי שיעמוד לו זכות התורה שניתנה על ידו ביום הזה כדי שיוכל לקיין מצותיה התלויות בארץ, שזה עיקר מגמתו, והבן.

פרשת ואתחנן

• ארון עדות •

שופרו של השי"ת ודאי מערוב השטן

ביום הזה חג העצרת שהוא ראש השנה, ומה על ידי קול השופר של בשר ודם

איך הוא בעצמו עומד, רק מן ההר אל העם למובת ישראל בלבד ולא חש על עצמו כלל.

פרשת אמור עמי מא

• זכרון משלי •

הר סיני עצמו נפשט ממנו כל החומריות שלו

דהנה באמת להמשיך איזה שפע קודש, אזי צריכים מקודם להסיר כל החומריות הנמצא בהדבר, ואז בהשאר רק הצורה לבדה, ויכל לשרות עליו שפע אלוקי. ואף הדברים הדוממים לא ישארו גם כן רק צורה לבדה. כדאיתא [רש"י שמות יט יב] על ענין השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו, שההר בעצמו צווח וצוה את זאת. כי ההר המיועד להנתן עליו דברי אלקים חיים ותורה הקדושה, נפשט ממנו כל החומריות עד שהוא בעצמו צוה 'השמרו'.

ערב יו"כ עמוד קב

• זבדי בינה •

תורת ה' תמימה משיבת נפש.

על דרך שאמרו בשם הבעל שם טוב זי"ע [מאור עינים הקתן]: שתורת ה' היא עדיין 'תמימה', שלא התחיל בה עדיין שום אדם. ואם יודע אדם בעצמו שלא התחיל כלל בהתורה, אז 'משיבת נפש'.

עמוד צח

• מן רבי ירחמיאל צבי משעדליץ •

תיקון המידות ההכנה הראויה לקבלת התורה

כאשר כאשר ישראל הם באחדות ומוסרים זה לזה כוח התורה שיש לו ומדתו אז נכלל כולם באחדות אמיתית ובתיקון המידות בשלמות, כמו שכתוב בשם א"ו משידלובצא וצ"ל זי"ע אדם אחד מאלף

אפילו שאינו רואה ומרגיש שום מעם והיות קדושה בתוה"ק ובמצוות ח"ו, אף על פי כן יעסוק בתורה הקדושה, יום ולילה יהגה בו, זמנתך שלא לשמה בא לשמה' כמו שאמרו חז"ל. ועל זה אנו מברכים "לעסוק בדברי תורה" – בכל אופן, כמו אדם שיש לו עסק – הנות וכדו', אע"פ שאינו מרויח היום, בכל זאת פותח חנותו ליום המחרת, כי אולי ירויח ביום זה, כן צריכים לעסוק בדברי תורה והמצוות.

ב. כאשר מתנהג בדרך הזה, ומבקש אחר כך מהשי"ת לרחם עליו, וליתן נא לו ערבות בדברי התורה, אזי השי"ת פותח לבו בערבות ומתיקות בתוה"ק ובמצוות, ונותן לו דעת שיהיה לו הרגשה והיות קדושה, וכו', שע"י התורה הקדושה יתקדש שם שמים בעולם, וכו'. ואי אפשר לזכות להגיע לדרגה זו, כי אם לאחר האיתערותא דלתתא. ע"י לימוד התוה"ק וקיום המצוות בדחילו ורחימו, אזי מתקן המדות וכו', וזוכה על ידי זה לבוא לברכת נותן התורה – במתנה, היינו לאיתערותא דלעילא – עריבות ומתיקות ורגש קודש.

ג. ורק אחר זה יכול להגיע למעלת לימוד התורה במדרגה נעלה כזאת, שלא יהיה ביכולת לעשות שום דבר נגד רצון השי"ת ח"ו, אפילו בשוגג ושלא במתכוון, עד שנזכה למעלת אבותינו הקדושים, שנהיה נקראים ישראל אשר כך יתפאר, המרומז בברכת אהבת עולם וגו', שאנו מבקשים ודבק לבנו במצוותיך וגו', בעבור אבותינו וגו', שלא נבוש וגו'. והיות ואין ביכולת כל אחד מישראל לזכות למדרגה זו, ע"כ נתן לנו השי"ת בכל דור ודור צדיקים

שתוקעין בראש השנה מערבב השמן, מכל שכן בעצרת שמתעורר שופרו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב "ויהי קול וגו'", על אחת כמה וכמה.

שבועות עמי כא

• ואלה הדברים שנאמרו לדוד •

ע"י שמשליכים את ההר - היצה"ר באים לקבלת התורה

וזה הענין שכפה עליהם הר כנגינת בשעת קבלת התורה ושבת פתח. הר רומז לחשכות היצר הרע כמובא ש'צדיקים נדמה להם כהר' (סוכה נב.), היינו, כמו שאחד נושא משא כבד על כתפיו ומצפה להוריד מעליו המשא, כן יהיה היצר הרע על האדם למשא כבד עליו, וזה הר כנגינת עליהם. ובהשלכת היצר הרע אז באים לקבלת התורה, וזו ההבחנה אם האכילה והשתיה וכל העשיות הגשמיות מביאין את האדם לכה הקדושה, לכה התורה, אז סימן שהכל היה אצלו בבחינת צורה, בחינת קדושה הפנימית, הטמון בכל דבר, ובכה האכילה להוציא משם החיות והניצוצות הקדושים.

פרשת ראה ב

• ישועות אברהם •

ע"י עסק התורה ותפילה זוכים לעריבות התורה ובזכות התקשרות לצדיקים זוכים לשלימות תורה

בכל יום אנו מברכים על התורה הקדושה שלש ברכות: א, לעסוק בדברי תורה.

ב, אשר בחר בנו. ג, אהבת עולם אהבתנו וגו'. כי להגיע לשלימות בלימוד תוה"ק, צריכים לזכות ולעלות לשלש מדרגות:

א. בתחילה צריך להיות איתערותא דלתתא, כשור לעול וכחמור למשא,

כמו גלות מצרים, שהרי יכולים ישראל להתחזק עם התורה הקדושה.

תורת ה' תמימה עמי רנג

• דבדי בינה •

אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגו'.

וזה שהתחיל הקדוש ברוך הוא את עשרת הדברים באל"ף, לרמוז על זה הענין שאפילו מי שעומד עדיין אצל הא', שהוא אות ראשונה, ולא עשה שום דבר עדיין, אף על פי כן ריחם עליהם השם יתברך, והוציאם ממצרים מבית עבדים, והמשיך אותם לקדושתו ואלהותו יתברך, עד שזכו למתן תורה. ומוזה אנו יודעים אשר ענין מתן תורה הוא אפילו לפחות שבפחותים, ומוזה מבינים אנחנו גודל רוממותו וגדלותו יתברך. ולכן פתח הדברות בא', שזה בעצמו מורה על גודל רוממותו יתברך.

עמוד קז

• תולדות אדם •

וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק. אמר הרה"ק מו"ה יחזקאל זצ"ל מקאזמיר על פסוק ושמות כ יד: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק", כי מי שאין יכול להשקיט היראה בקרבו, הוא סימן שהוא עדיין מרחוק. כי מי שיש לו יראת ה' טהורה, אז היראה מצאה קן בלבו, ובטל לרצון הכורא יתברך שמו, ושוב יכול להנהיג בה מנהג דרך ארץ. וזה מה שכתוב: וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק, היינו: ממה שנעו, היה סימן שעדיין ויעמדו מרחוק. כי מפני שהיו עדיין מרחוק, לזאת לא היה יכולין להשקיט היראה בתוכם, עד כאן דברי פי חכם חן.

עמוד שמד

אשר יהיו מושלים בקרב תבל, וכאשר בני ישראל מתדבקים להצדיקים, מתחברים אלו עם אלו באגודה אחת, כמי"ש בארבעה מינים שאמר הקב"ה: יתאגדו אלו עם אלו.

בעבור זה נאמר בקבלת התורה: "ויענו כל העם" - אפילו פשוטי העם, "יחדיו" - עם הצדיקים וגו', "נעשה", שמקבלים עליהם לימוד התורה"ק, אפי' באם נהיה כשור לעול וכחמור למשא, בכל אופן, ואז נבוא לבהינת "ונשמע" לקול ה', אפי' בשוגג, שלא יוכלו לעבור על שום עבירה ח"ו אפילו שלא במתכוון, כדאיתא במד"ר אצל דוד המלך ע"ה עה"פ "ואשיבה רגלי אל עדותיך, וגו'... והיו רגלי מוליכות אותי לבית המדרש, אפילו שלא מדעת.

ישועות אברהם - פרשת יתרו

• מנבשר טוב •

אילו היה לישראל תורה במצרים לא היו שקועים כל כך בגלות

ועובדא ידענא בכתו של הגה"ק בעל דברי חיים מצאנז וצללה"ה,

הלא היא הרבנית מהורנסמייפל ע"ה, שהגיעה אל אביה מארץ רוסיה הרחוקה, וכימים ההם ארץ מרחקים כמו רוסיה היה כמו להגיע מעולם אחר, בהעדר קשורי והיבורי הטלפון והתחבורה הנגישה כבימינו. ושאלה אביה הקדוש מצאנז לשלום אחינו בני ישראל שבארץ רוסיה, ונאנחה הרבנית הק' ואמרה: 'אוי טאטע, הם שם במצור ובמצוק יותר גרוע מגלות מצרים...'

וכששמע הדברי חיים זאת, אמר על אתר: זה לא יתכן, כי גלות

מצרים היתה עדיין לפני מתן תורה, ומאחר שנתנה תורה לישראל, לא שייך עוד קושי

• מבשר טוב •

יום הדין של חג השבועות - לפי כוחו של כל אחד ואחד

השפע רוחני שמושפע בחג השבועות, אינו מושפע לכולם בשווה, אלא כל אחד ואחד מושפע לפי מדרגתו ודרגתו הוא, כמו שכתב כ"ק אאמ"ר וצוקללה"ה בסה"ק חלקת יהושע מאמרים [מאמר שישי], וז"ל: ועיין בישמה משה [נצבים], שכתב לפרש המדרש על שעת מתן תורה [שמות יתרו כח ו]: קול ה' בכח בכוחו לא נאמר אלא בכח לפי כוחו של כל אחד ואחד, ופירש שם: כי כל אחד לפי ערכו, וכו'..."

וביאור דברי קדשו: שקבלת התורה ניתנה לפי כוחו של כל אחד ואחד, ודבר זה שהתורה הקדושה ניתנה לפי כוחו של כל אחד ואחד, כוונתו לא רק בכמות, שיש אדם שיכול להספיק ללמוד הרבה מחמת כשרונותיו, ויש אדם שאינו יכול להספיק כמות גדולה כל כך. אלא כוונתו אף באיכות, במדריגת עצם קבלת התורה.

שעצם התורה מתחלקת לפי מדריגות, שישנו שהעובר על מילי החסידות ולא יחשב לו אשמה, ולאדם אחר יחשב כלאו דערייות. ודבר זה הוא משום שחלוקים הם בעצם מהותם ביסוד קבלת התורה, שכל אחד ואחד מקבל את התורה כמהות שונה, לפי דרגתו וכוחו, ולכך התביעות עליו שונות מהתביעות על חבירו.

ועל פי זה נראה לומר, שזהו ענין מצות 'הגבלה' בהר סיני, שכל אחד מבני ישראל היה מוגבל במקומו, שצריך היה לקבל חלקו המיוחד בתורה לפי כוחותיו

כשרונותיו ומדרגותיו, נמצא שלכל אחד היתה החשפעה שונה.

ונראה דהו עיקר הדין בעצרת, שהקב"ה דן כל אחד ואחד, כיצד ניצל את חלקו המיוחד בתורה הקדושה שהושפע לו בשנה קודמת. וכפי שפעל וניצל במשך השנה, יושפע לו בשנה זו התחדשות מתן תורה לפי חלקו ומדרגתו. וכו'.

נמצא שבחינת הדין בעצרת, שונה בתכלית מן הדין בראש השנה. שאין דנים את האדם על זכויותיו ועוונותיו, אלא דנים מדת ניצולו והשתמשותו בהשפעה הרוחנית שהשפיעו עליו בראש השנה דשבועות.

ועל דרך משל: אם אחד הספיק ללמוד בחצי שעה מה שנצרך ללמוד בכמה שעות, אל יחשוב בדעתו שמעתה פטור הוא ללמוד, מאחר וכבר השלים הכמות הנצרכת לסדר זה. אבל אין הדבר כן, כי ממנו דורשים ומבקשים יותר מאחר, ולפי כשרונותיו יכול הוא ללמוד ולהספיק יותר מאחרים. וכו'.

והנה חובת העמל והיגיעה בתורה הקדושה, גם היא שונה לפי מידתו ודרגתו של כל אחד ואחד, וכל אדם לפי אפשרויותיו וכוחותיו וכישרונותיו, כן תובעים ממנו יותר ויותר יגיעה ועמל מפרך בתורה ועבודה, ורק זו היא הדרך לעלות בסולם המעלות בעבודתו יתברך, כאשר יגע ועמל בתורה הקדושה עד תמצית דמו בכל המצבים הדורשים יגיעה ומסירות נפש.

מבשר טוב, במדבר

הגבאים ושאלו הרי עכשיו לא מתחילה שנה חדשה, וענה ואמר: שבועות הוא ראש השנה, כדאיתא בגמ' (מגילה לא): עצרת נמי ר"ה דתנן ובעצרת על פירות האילן.

חג השבועות במחיצת מרן הדברי בינה זי"ע
פעם אחת בחג השבועות בעת עריכת השלוחן הטהור, אמר בשם אביו מרן משידלובצא: כי כאשר בני ישראל יצאו לקבל פני מלך המשיך יטלו בידם בקבוק יי"ש, לומר "בוה חזיקנו את עצמינו בשנות הגלות הארוכה". באותה שעה יצטרף אליהם גם הוא [מרן משידלובצא] - רבי קטן כמוני, והם יצביעו עליו: ראו נא, במה חזיקנו עצמינו בשנות הגלות הארוכה.

וסיים מרן הדברי בינה ברוב ענוותנותו, לאמר: ואילו אותי לא יוציאו כלל, כי יתביישו להראות אותי בפני המלך המשיח. ומרוב בושה שהרגיש בעצמו יצא מעל השלוחן, ופנה לחדרו. (רמ"ה ח"ג, עח)

"דעם בעש"ט טיש"

אחרי תפלת מנחה הסב רבינו לעריכת שלוחנו הטהור המכונה "דעם בעש"ט טיש", במשך עריכת השלוחן ישב רבינו ברצינות ובכבוד ראש מיוחד, וכו'. לפני ברכת המזון אמר רבינו את ה"ג עיקרים "אני מאמין" בהתלהבות גדולה, כשהוא מטעים ומבאר את הדברים באידיש, בתוך דבריו אמר: "אני מאמין באמונה שלימה אז די תורת החסידות איז געגעבן געווארן אויפן בארג סיני מאת הבורא ית"ש, והבעש"ט מסר לתלמידו המגיד הק' והוא לתלמידיו והם לבאים אחריהם עד היום הזה". (אור עולם)

שבועות במחיצת מרן הרה"ק מלענטשנא זי"ע
פעם אחת בסעודת הלילה על השולחן פתח אדמו"ר ז"ל ואמר בשם הרב היהודי ז"ל שאמר איך שבליל שבועות אין אומרים תורה כי דרך ארץ קדמה לתורה. ואין דרך ארץ לומר תורה שלמחר יקבלו התורה עד כאן דברי הרה"ק היהודי ז"ל.

וסיים: אך מה עושים בלילה הזו, מכינים עצמם לקבלת התורה באימה וביראה ברמת זייעה. ובתוך כך אחזתו חיל ורעדה ופחד ויראה. ורעדו כל איבריו וארכבותיו דא לדא נקשן עד שתפס את עצמו בשולחן בכל גופו ולא הועיל כלום. עד שפחדו כל אנשי שלומו והוכרחו ליקח אותו מעל השולחן. ונשאו אותו לחדרו המיוחד והניחו אותו על מטה שלו ושכב שם עד שנח מהפחד ובא וישב על השולחן. זה ראיתי כשישבתי אצלו ממש.

(רמתים צופים)

שבועות במחיצת מרן היהודי הקדוש זי"ע

בכל שנה ושנה בחג השבועות היה היהודי הקדוש וצללה"ה אומר המאמר של ספר 'סידורו של שבת' בשורש הראשון ענף א' מענין קבלת התורה, וסיים בזה"ל בשם הווארין יוד. וכאשר נדפס ספר סידורו של שבת היה נראה לכל את הדברים שאמר היהודי הקדוש ווארין יוד' היה כוונתו על בעל המחבר ספר סידורו של שבת.

ברכת 'שנה טובה' בערב חג השבועות

בעת שנכנס מרן בעל חלקת יהושע להזכיר עצמו קודם שבועות בשנת תש"ז אצל הרה"ק האמרי אמת מגור זצ"ל, בירך אותו האמרי אמת שיזכה לשנה טובה, ותמחו

הפצת הגליון השבוע נתדם

על ידי הרה"ח חזקיהו שיינברגר שליט"א

לדגל שמחת נישואי בתו למזל טוב ובשעת טובה

יהי רצון שהזיווג יעלה יפה, ויזכו לדורות ישרים מבורכים

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין

החתונה תתקיים בעזרת השי"ת ביום ד' ח' סיון בארמונות חן בני-ברק

מעתה ניתן להנציח גם ברכות ואיחולים קצרים לחברים מהשמיכל והישיבה וכדו'